Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Holeviţcaia)
Dosarul nr. 3a-1438/25 (2-22095190-02-3a-23042025)

D E C I Z I E

3 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Preşedintele ședinței, judecătorul	Sîrbu Victoria
Judecătorii	Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier	Papuc Daniela

examinând în ședință publică, apelul declarat de Serviciul Vamal împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ, înaintată de către SRL „Art-Granit" împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă,

A C O N S T A T A T:

Argumentele părților:

La 4 iulie 2022 SRL „Art-Granit" s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, prin care a solicitat:

- anularea refuzului Serviciului Vamal nr.28-11-9524 din 23.06.2022, prin care s-a respins cererea prealabilă depusă de „Art-Granit" SRL;
- anularea procesului - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 04.04.2022 emis de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal;
- anularea deciziei de regularizare nr.705 din 21.04.2022 emisă de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că, la 4 aprilie 2022 Biroul Vamal Centru a emis procesul - verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R privind verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial la „Art-Granit" SRL, iar la data de 21 aprilie 2022 a emis decizia de regularizare nr.705 din 21 aprilie 2022 în privința „Art-Granit" SRL, prin care a dispus încasarea sumei de 161.133,61 lei din contul „Art-Granit" SRL.

A comunicat reclamantul că nu este de acord cu procesul - verbal de reverificare și cu decizia de regularizare nominalizate, le consideră neîntemeiate și pasibile de a fi anulate. Conform Acordului de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, mărfurile transportate între părțile semnatare importate în

Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de un tratament tarifar preferențial, dacă aceste mărfuri sunt originare din Uniunea Europeană. Astfel, s-a referit reclamantul la art. 2, 15, 16 al Acordului menționat, precum și alin.(1) al art.2 și alin. (1) al art. 15, Titlu II, Apendicele 1 al Convenției Regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene

A explicat că, s-a condus de prevederile Acordului de Asociere, Convenției PEM, precum și de prevederile Legii nr.1380/1997 și a prezentat toate actele necesare și cerute de legislație, la importul mărfurilor pe parcursul perioadei supuse controlului (anii 2018-2020), iar informația indicată în procesul-verbal nr.36.22/02-R din 04.04.2022 pe care se întemeiază decizia de regularizare, este incompletă și eronată.

A relatat că ulterior, întru confirmare că mărfurile importate au fost originare din UE și odată ce au recepționat procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 04.04.2022, a prezentat suplimentar către Biroul Vamal Centru și către Serviciul Vamal actele confirmative (declarații de origine emise de producători), care demonstrează că mărfurile importate în perioada de control, sunt originare din Uniunea Europeană și „Art-Granit" SRL corect a beneficiat de tratament tarifar preferențial.

Cu trimitere la art.202^2 alin.(1) și (5), 202^7 alin. (1), 127^{11} din Codul vamal a invocat că certificatele de origine EUR.1 și declarațiile vamale prezentate de „Art-Granit" SRL în perioada de import a produselor indicate în procesul - verbal contestat și în decizia de regularizare au fost verificate în modul corespunzător și acceptate de către organul vamal atât al României, cât și al Republicii Moldova, deoarece la momentul importului, „Art-Granit" SRL a prezentat toate documentele și informațiile referitoare la mărfurile importate, iar solicitări de a prezenta documente suplimentare din partea organului vamal nu au fost invocate nici până în prezent.

A considerat că, în situația când autoritatea vamală a acordat liberul de vamă la import și nu a solicitat la momentul vămuirii noi înscrisuri sau acte confirmative, nu pot fi întrunite condițiile pentru reverificarea declarațiilor vamale ulterioare, or, reverificarea declarațiilor vamale apare în cazul când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior, rezultă că dispozițiile ce reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate în baza unor informații inexacte sau incomplete. Totuși, în cauza dată concretă, la prezentarea declarațiilor vamale de către „Art-Granit" SRL nu au fost reflectate sau depistate informații inexacte sau incomplete de către organul vamal. Astfel, nu a existat nici un temei legal pentru efectuarea unei reverificări. Respectiv, observă că procesul-verbal contestat și decizia de regularizare, nu conțin un temei legal, care ar permite efectuarea unei astfel de reverificări. Subliniază că este absolut necesar un temei legal, care ar permite efectuarea unei reverificări.

A susținut că, reverificarea declarațiilor vamale ale „Art-Granit" SRL a fost efectuată unilateral, fără înștiințarea reclamantei și fără solicitarea de la reclamantă a explicațiilor și/sau documentelor confirmative cu privință la circumstanțele indicate în procesul-verbal și decizia de regularizare întocmite de Biroului Vamal Centru. Astfel, Biroul Vamal Centru nu a ținut cont de prevederile art.202^3 și art.202^4 Cod vamal.

A explicat că a aflat despre reverificarea efectuată de Biroul Vamal Centru doar în momentul când această reverificare s-a finisat prin emiterea procesului-verbal de

reverificare a declarațiilor vamale din 4 aprilie 2022. Astfel, Biroul Vamal Centru, nu a oferit nici o șansă „Art-Granit” SRL să-și prezinte poziția sa și actele confirmative a originii mărfurilor importate, încălcând astfel dreptul la apărare și la informare, precum și principiul echității și disponibilității, prin ce au fost încălcate drepturile reclamantului, iar controlul autorității este arbitrar.

A precizat reclamantul că, în procesul-verbal ce a stat la baza emiterii deciziei de regularizare, este indicat că controlul a fost efectuat în perioada 21 martie 2022 – 1 aprilie 2022. Pe când, concluziile indicate în procesul-verbal, se bazează pe scrisorile primite de la Autoritatea Vamală din România din data de 29 iulie 2020 și 6 aprilie 2021. Este inexplicabil, cum un control pornit la 21 martie 2022, poate fi bazat pe răspunsurile Autorității vamale din România din anul 2020 și 2021, or reiese cu certitudine că scrisorile Autorității vamale din România nu pot fi atribuite la controlul efectuat de Biroul Vamal Centru în anul 2022 și nu se referă la această cauză.

A invocat că, Biroul Vamal Centru a emis un proces-verbal de reverificare fără să cerceteze toate circumstanțele cauzei și fără ca să solicite informația necesară de la Autoritățile Vamale din România, la momentul efectuării controlului în anul 2022. Astfel, nu pot fi puse la baza unui control și a unei decizii, circumstanțe și acte/scrisori, care nu au fost obținute și examinate în interiorul și limita acestui control. Dacă controlul în cauză, a avut loc în perioada 21 martie 2022 – 1 aprilie 2022, atunci în aceasta perioadă și urma să fie solicitată poziția Autorității Vamale din România asupra circumstanțelor controlate/reverificate.

A comunicat că, din răspunsurile Autorității Vamale din România nu reiese că „Art-Granit” SRL a beneficiat incorect de tratament tarifar preferențial, or se stipulează că nu poate indica în răspunsul lor dacă produsele menționate, îndeplinesc regulile de origine preferențiale, fără să confirme sau să infirme dacă produsele indicate, întemeiat au beneficiat de tratament tarifar preferențial. Astfel, Biroul Vamal Centru a făcut concluzii eronate și pripite, bazându-se pe răspunsuri neechivoce, primite de la Autoritatea Vamală din România în afara controlului efectuat, încă în anul 2020 și 2021, fără ca să verifice suplimentar circumstanțele cauzei și să solicite și poziția „Art-Granit” SRL.

A opinat că, organul vamal nemotivat a dispus prin decizia sa, încasarea de la „Art-Granit” SRL, pe lângă plățile vamale și încasarea unor penalități. În decizia organului vamal lipsește temeiul legal, care ar permite încasarea penalității, or, este de neînțeles din ce motive și după care formulă a fost calculată și încasată o oarecare penalitate și care este norma juridică concretă care permite organului vamal calcularea penalității în atare situații.

A explicat că a îndeplinit toate obligațiile sale vamale, a prezentat toată informația necesară la importul produselor menționate și s-a conformat întocmai cerințelor organului vamal. Pe când, penalitatea poate fi calculată doar în situațiile când declarantul/importatorul ar fi încălcat obligațiile sale, ceea ce nu este prezent în cazul dat, iar verificarea actelor de import este pusă în sarcina organului vamal, acesta fiind autoritate publică.

La 18 aprilie 2022 a depus în termen la Biroul Vamal Centru și la Serviciul Vamal contestație împotriva procesului-verbal nr.36.22/02-R din 4 aprilie 2022, care a stat la baza emiterii deciziei de regularizare. În pofida acestui fapt, decizia de regularizare a fost emisă fără ca organul vamal mai întâi să examineze contestațiile depuse.

Deja după recepționarea la 26 aprilie 2022 a deciziei de regularizare nr.705 din 21 aprilie 2022 emisă de Biroul Vamal Centru, „Art-Granit" SRL a depus o cerere prealabilă (contestație) la data de 5 mai 2022, cu respectarea termenului de 10 zile, prin care a prezentat repetat actele confirmative a originii mărfurilor importate și a solicitat anularea deciziei de regularizare.

Prin scrisoarea nr.28/11-8353 din 3 iunie 2022, Serviciul Vamal a informat „Art-Granit" SRL că prelungește termenul de examinare a contestației (cererii prealabile) cu 30 de zile din data expirării termenului inițial.

La 22 iunie 2022, Serviciul Vamal a invitat „Art-Granit" SRL la o ședință, pentru a examina cauza dată. Cu toate acestea, la ședința dată, Serviciul Vamal categoric a refuzat examinarea circumstanțelor cauzei și a actelor prezentate de către „Art-Granit" SRL și argumentelor invocate în cererea prealabilă, limitându-se doar la informarea „Art-Granit" SRL că nu are importanță ce acte/certificate/declarații de origine au fost sau vor fi prezentate, Serviciul Vamal va lăsa în vigoare decizia de regularizare, or, aceasta se bazează-pe răspunsurile primite de la Autoritatea Vamală din România din data de 29 iulie 2020 și 6 aprilie 2021. Deci, Serviciul Vamal a invocat că chiar dacă ei sunt inițiatorii controlului și adoptă decizia finală, ei nu i-au în considerație actele și argumentele prezentate de către „Art-Granit" SRL la adoptarea deciziei sale, ceea ce este eronat, or autoritatea se limitează doar la 2 scrisori primite de la Autoritatea Vamală din România, care au fost emise anterior efectuării controlului și nu ține cont de actele și poziția prezentată de „Art-Granit" SRL.

A considerat că Serviciul Vamal are atribuții și este obligat să ia în considerație actele și argumentele prezentate de „Art-Granit" SRL, deoarece reclamanta a fost supusă controlului și este vizată direct în această cauză.

Ulterior, la 30 iunie 2022, în adresa „Art-Granit" SRL a parvenit refuzul nr.28/11-9524 din 23.06.2022 a Serviciului Vamal, prin care reclamanta a fost informată că cererea prealabilă depusă a fost respinsă.

A invocat că refuzul Serviciului Vamal nu răspunde nici la un argument prezentat de „Art-Granit" SRL și doar repetă textul procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 4 aprilie 2022. Observă cu certitudine că Serviciul Vamal nici nu a verificat declarațiile de origine prezentate, a ignorat scopul procedurii prealabile prevăzut de art.162 Cod administrativ și nu a ținut cont de argumentele și actele prezentate de „Art-Granit" SRL.

Obiecțiile pârâtului:

La 18 august 2022 pârâtul Serviciul Vamal a depus referință asupra cererii de chemare în judecată al „Art-Granit" SRL, prin care a solicitat respingerea acțiunii.

În motivarea poziției din referință a indicat că Secția control ulterior a efectuat în perioada 21 martie 2022- 1 aprilie 2022 reverificarea declarațiilor vamale de import în

privința corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferențial (preferința 200) la „Art-Granit” SRL.

A explicat pîrîtul că a constatat că „Art-Granit” SRL a importat de la „Artgranit” SRL, din România, mărfuri („plăci din piatră artificială șlefuite; dale din piatră artificială șlefuite; plăci din ceramică pentru acoperit pereții; oglinzi înrămate; pompe pentru lichide; mobilier din lemn; plăci din marmură pentru construcții; materiale de șlefuit; mastic siliconic”), cu valoarea statistică totală de 2.477.109,20 lei, beneficiind de scutirea achitării taxelor vamale în baza certificatelor de origine EUR 1 prezentate. Aferent alegațiilor reclamantei, Serviciul Vamal a solicitat efectuarea verificării ulterioare, de către Autoritatea Vamală a României, a certificatelor de origine prezentate de declarant.

A explicat că, din răspunsurile Autorității Vamale a României se atestă că certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. T 0016931 din 25.10.2018 și dovezile de origine aplicate pe factură nr.01784 din 18.01.2018, 02063 din 03.05.2018, 02263 din 30.07.2018, 02483 din 18.10.2018, 02552 din 11.12.2018, 02555 din 27.12.2018, 02821 din 15.02.2019 și 02556 din 05.03.2019 sunt autentice, însă, din motiv că exportatorul nu a prezentat documente, care să probeze caracterul originar preferențial al mărfurilor exportate, Autoritatea Vamală a României nu poate confirma originea preferențială a bunurilor acoperite de certificatul de circulație și dovezile de origine aplicate pe factură, menționate supra.

A afirmat că, în conformitate cu prevederile Apendicelui I la Convenția PEM, astfel, se constată că pentru mărfurile importate conform declarațiilor vamale de import nr.2070103735 din 22.01.2018, 2070134125 din 05.05.2018, 2070163133 din 02.08.2018, 2070189004 din 22.10.2018, 2070190864 din 26.10.2018, 20701107883 din 14.12.2018, 20701112666 din 21.12.2018, 2070112905 din 19.02.2019 și 2070119033 din 11.03.2019, „Art-Granit” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200);

Din răspunsul nr. MBR DRVB/SRV/37021 din 06.04.2021, s-a fost comunicat faptul că, în urma analizei documentelor prezentate de exportatorul „Artgranit” SRL din România, certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. U 012922 din 26.06.2019, nr.V 084757 din 03.04.2020, nr.V 084769 din 20.05.2020 și nr.V 084770 din 22.07.2020 și dovezile de origine aplicate pe factură ART 02825 din 21.04.2019, 190800009 din 05.08.2019, 190800065 din 27.08.2019, 190900097 din 30.09.2019, ART 3584 din 12.11.2019, ART 3691 din 10.12.2019, ART 3848 din 12.02.2020, ART 3918 din 05.03.2020, ART 4221 din 25.06.2020 și ART 4446 din 26.08.2020 sunt autentice, mențiunile pe care le conțin sunt exacte, fiind astfel îndeplinite prevederile art.2 alin.(1) lit.a) privind definirea noțiunii de „produse originare”(produse obținute integral în Uniune - Cehia, Italia, Spania, Germania) din Apendicele I la Convenție, cu următoarele excepții: mărfurile importate „mastic siliconic: mapesil - 14 buc.” și „mașini de șlefuit; 1 buc.”, acoperite de certificatul de circulație EUR.1 nr.V 084769 din 20.05.2020; factura de export nr. ART 4095 din 21.07.2020, sunt neoriginare; mărfurile importate ”scaune rotative cu înălțime reglabilă - 8 buc.”, acoperite de certificatul de circulație EUR.1 nr. V 084770 din 22.07.2020 - factura de export nr.ART. 04316 din 21.07.2020, sunt neoriginare, astfel, se constată că pentru mărfurile importate, conform declarațiilor

vamale de import nr.2080121644 din 21.05.2020 art.3 și art.9 și nr.2070164795 din 24.07.2020 art. 4 „Art-Granit” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200).

Cu trimitere la art.32 alin.(6) din Apendicele I a Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, art. 26 alin.(3) Legea 1380/1997, nu pot fi reținute argumentele societății reclamante din cererea de chemare în judecată, or, riscul de atribuire incorectă a tratamentului tarifar preferențial se adevereşte, astfel, conform răspunsurilor Autorității Vamale a României nr. MBR_DRVB/SRV/12104 din 29 iulie 2020 și MBR DRVB/SRV/37021 din 6 aprilie 2021, agentul economic „Art-Granit” SRL a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200), deoarece:

- pentru mărfurile importate conform declarațiilor vamale de import nr.2070I03735 din 22.01.2018, 2070I34125 din 05.05.2018, 2070I63133 din 02.08.2018, 2070I89004 din 22.10.2018, 2070I90864 din 26.10.2018, 2070I107883 din 14.12.2018, 2070I112666 din 21.12.2018, 2070I12905 din 19.02.2019 și 2070I19033 din 11.03.2019, exportatorul „Artgranit” SRL din România nu a prezentat documente, care să probeze caracterul originar preferențial al mărfurilor exportate, iar Autoritatea Vamală a Românei nu a putut confirma originea preferențială;

- și mărfurile importate conform declarațiilor vamale de import nr.2080I21644 din 21.05.2020 art.3 și art.9 și 2070164795 din 24.07.2020 art.4, în urma analizei documentelor prezentate de exportatorul „Artgranit” SRL din România, sunt neoriginare din Uniunea Europeană, în sensul prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

Conform pct. 3) al Ordinului Serviciului Vamal „Cu privire la formularul, modul de completare și utilizare a deciziei de regularizare” nr.333-0 din 31.07.2014, se indică expres cazurile când se va emite decizia de regularizare.

Urmare celor relatate, în temeiul art.127^{11} alin.(1) lit. a), 127^{13}, 181^{1}, 202^{2}, 202^{3} alin.(2) lit. e), 202^{7} alin.(2) lit. f) din Codul vamal, Legea 172/2014, pentru beneficierea neîntemeiată de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200), a fost întocmită decizia de regularizare nr.705 prin care au fost recalculate și încasate obligații vamale în sumă totală de 115.972,65 lei (TV = 96.643,84 lei și TVA = 19.328,81 lei).

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării, argumentele expuse de către reclamantă precum că consideră procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 04.04.2022 și decizia de regularizare nr.705 din 21.04.2022 neîntemeiate și pasibile de a fi anulate, sunt lipsite de substanță obiectivă, iar în urma reverificăiri, reieșind din cumulul probelor administrate, inspectorul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal a examinat răspunsurile recepționate, materialele acumulate sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință consideră că decizia de regularizare nr.705 din 21.04.2022 este legală și întemeiată.

A considerat pîrîtul că nu poate fi reținut nici argumentul reclamantei din pct.24 din cererea de chemare în judecată, deoarece prin scrisoarea Serviciului Vamal nr.28/11-

38/2 din 24.03.2021 se explică de către organul ierarhic superior, conform titlului VI „Metodele de cooperare administrativă”, art.31 alin.(2) din Apendicele I la Convenția PEM: ”pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente”, în urma asistenței Autorității Vamale a României s-a stabilit că societatea reclamantă a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial.

A relatat că sunt incidente și constatările Curții Constituționale din decizia nr.125 din 25 noiembrie 2019 în special pct. 26, 27.

A susținut că biroul vamal este organ de drept al securității economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieței interne, acesta exercită controlul legalității importurilor/exporturilor în cadrul tranzacțiilor economice externe în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale și asigură disciplina vamală, solicită respingerea acțiunii, considerând-o neîntemeiată.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, s-a admis acțiunea în contencios administrativ a reclamantei SRL „Art-Granit”.

S-a anulat operațiunea administrativă – procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 04.04.2022 și actul administrativ individual defavorabil – decizia de regularizare nr.705 din 21.04.2022 și decizia adoptată în procedura prealabilă – nr.28/11-9524 din 23.06.2022.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 9 decembrie 2024 Serviciul Vamal a declarat cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art.232 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile, de la data notificării hotărîrii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 27 noiembrie 2024, apelul fiind declarat la 9 decembrie 2024, iar la 17 februarie 2025 apelantul Serviciul Vamal a recepționat hotărârea motivată, la 11 martie 2025 Serviciul Vamal a depus motivarea apelului, astfel Completul constată că, apelul nemotivat și apelul motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a invocat apelantul Serviciul Vamal argumente similare celor expuse în referința depusă în prima instanță la 18 august 2022.

Suplimentar, a declarat că hotărârea primei instanțe este ilegală, neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată. Aprecierea instanţei, care de fapt este unica motivare, precum că

contrar prevederilor art. 69 Cod administrativ nu există nici un act procesual de iniţiere a procedurii administrative, însă pe foaia de titlu a dosarului de reverificare, se indică că data începerii este data de 21 martie 2022, data ce figurează şi în procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale din 4 aprilie 2022, în care se indică că controlul a fost efectuat în perioada 21 martie 2022 – 1 aprilie 2022.

A susținut că instanţa de judecată a efectuat o cercetare sumară a circumstanţelor cauzei, concluzionând absolut eronat asupra aspectelor faptice şi juridice ale litigiului dedus judecării, iar în consecinţă a adoptat o hotărîre ilegală. Or, din actele administrative analizate la caz, procesul-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 36.22/02-R din 04.04.2022, care instanţa le-a supus examinării şi chiar a dispus anularea acestuia, însăşi intitularea constă în îmbinarea de cuvinte - reverificarea declaraţiilor vamale, ceea ce presupune una din formele de control, prevăzute de art. 181^1 din Codul vamal.

A susținut că în partea ce ţine de concluzia instanţei, precum că autoritatea vamală nu a oferit nici o explicaţie care ar justifica, nerespectarea drepturilor SRL „Art- Granit", stabilite la art.70, 94 Cod administrativ, sunt incidente prevederile pct. 91 din HG nr. 1000/2018.

A comunicat că, categoria de control efectuată de Secţia control ulterior, prevede realizarea unei reverificări a declaraţiilor vamale în baza actelor şi informaţiilor deţinute de organul vamal care au fost prezentate de agent economic la momentul vămuirii mărfurilor şi citarea acesteia poartă un caracter facultativ, specificul controlului este efectuat în baza actelor prezentate la momentul vămuirii, respectiv cu întocmirea procesului verbal de reverificare nr. 36.22/02-R din 04.04.2022, fiind adus la cunoştinţa intimatului contra semnătură.

A indicat că, la dosarul administrativ, care a stat la baza emiterii deciziei de regularizare sunt anexate toate actele aferente controlului, care dealtfel au fost prezentate instanţei.

A declarat că, răspunsul din 29 iulie 2020 al ANAF România, instanţa de fond, evidențiază doar o parte a acestuia și a reieșit astfel că autoritatea vamală din Republica Moldova nu putea să impună SRL „Art-Granit" spre plata obligaţiei vamale suplimentare, bazându-se doar pe faptul că autorităţile vamale din România nu pot prezenta informaţiile solicitate. În acest sens, instanţa de judecată a evidenţiat doar informaţia convenabilă intimatului, selectat din răspunsul autorităţii vamale Române.

A considerat că o concluzie al instanţei urmează să se bazeze pe opiniile expuse de ambele părţi, aplicând principiul de imparţialitate. A explicat că atât în procesul-verbal de reverificare, în referinţă cît şi în explicaţiile date la examinarea cauzei în fond, apelantul a indicat constatările controlului.

A indicat că concluziile instanţei de fond sunt nefondate, fiind bazate pe o apreciere superficială şi unilaterală a probelor materiale, fără a fi dată o apreciere cuvenită argumentelor invocate de Serviciului Vamal şi înscrisurilor anexate la dosar, fapt ce vine în contradicţiei cu normele de drept procedural, fiind cert că soluţia instanţei de fond nu conţine o argumentare clară şi bine întemeiată din care să rezulte procesul adoptării şi deliberării soluţiei la care s-a ajuns, fiind unilaterală şi neîntemeiată.

La 18 noiembrie 2025 intimatul SRL ,,Art-Granit” a depus referință asupra cererii de apel declarat Serviciul Vamal, prin care a solicitat respingerea acestuia.

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Serviciul Vamal, Bătrâncea Nicolae, a susținut cererea de apel, solicitând admiterea acestuia în sensul declarat.

Reprezentantul intimatului SRL ,,Art-Granit”, avocatul Briceac Ion a pledat pentru respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Aprecierea instanţei de apel:

Potrivit art.195 Cod administrativ, *procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art. 169–171.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii - respinge apelul.*

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) Cod administrativ, *pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.*

Potrivit art.219 alin.(1)-(3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Admisibilitatea acțiunii:

Colegiul judiciar notează că controlul preliminar asupra admisibilității reprezintă o etapă obligatorie, ce vizează delimitarea strictă a tipului de acțiune și a cadrului juridic în care urmează a fi analizată pretenția dedusă judecății.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părţi ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin.(1) - (2) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Analizând obiectul cererii deduse judecății, instanța constată că reclamantul urmărește anularea deciziei de regularizare nr.705 din 21.04.2022 și a procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 04.04.2022 ca operațiune administrativă, care se contestă concomitent cu actul administrativ și a deciziei adoptate în procedură prealabilă nr.28/11-9524 din 23.06.2022, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

În aceste condiții, acțiunea formulată, se circumscrie tipului de acțiune în contestare prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiile art.191 alin.(1) și art.196 alin.(1) Cod administrativ, referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 Cod administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.*

În temeiul art. 39 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, *controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.*

Potrivit art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.*

Completul reține că reclamantul este destinatarul actului administrativ contestat și, prin acţiunea depusă, urmărește ocrotirea unui drept propriu, pretins a fi vătămat – dreptul de proprietate.

Prin urmare, cerința referitoare la existența unui drept legitim pretins a fi vătămat este întrunită, iar reclamantul are dreptul la controlul judecătoresc al activității administrative, în sensul art. 39 Cod administrativ.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamantul are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar. În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acesteia.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Examinând materialele dosarului, actele procedurale și înscrisurile anexate, instanța de apel reține următoarele circumstanțe de fapt.

Instanța de judecată stabilește că reclamanta SRL „Art-Granit” a importat marfă potrivit declarațiilor vamale nr.2070I03735 din 22 ianuarie 2018, 2070I34125 din 5 mai 2018, 2070I63133 din 2 august 2018, 2070I89004 din 22 octombrie 2018, 2070I90864 din 26 octombrie 2018, 2070I107883 din 14 decembrie 2018, 2070I112666 din 21 decembrie 2018, 2070I12905 din 19 februarie 2019, 2070I19033 din 11 martie 2019, 2070I35937 din 25 aprilie 2019, 2070I57436 din 1 iulie 2019, 2080I38968 din 12 august 2019, 2070I78160 din 30 august 2019, 2080I49710 din 4 octombrie 2019, 2080I57502 din 14 noiembrie 2019, 2080I63201 din 12 decembrie 2019, 2080I06606 din 18 februarie 2020, 2080I10307 din 9 martie 2020, 2080I10307 din 9 martie 2020, 2080I15405 din 7 aprilie 2020, 2080I21644 din 21 mai 2020, 2080I28974 din 30 iunie 2020, 2070I64795

din 24 iulie 2020 și 2070I78026 din 28 august 2020, beneficiind de tratamentul tarifar preferențial (preferința 200).

Prin procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 4 aprilie 2022, reprezentantul autorității vamale a stabilit că, SRL „Art-Granit" a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial și urmează a fi întocmită decizia de regularizare, prin care se vor recalcula obligații vamale în sumă de 115.972,65 lei, precum și majorări de întârziere.

Așa cum a indicat pârâtul în procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 4 aprilie 2022, concluziile privind caracterul neoriginar al mărfii se bazează pe două răspunsuri ale autorităților vamale din România – Agenția Națională de Administrare Fiscală, anexate la materialele cauzei, și anume, răspunsul nr.12104 din 29 iulie 2020 și răspunsul nr.37021 din 6 aprilie 2021. (f.d.20 verso – 22)

Prin decizia de regularizare nr.705 din 21 aprilie 2022, pe motiv că a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial, reclamantului i s-a impus spre plată suma de 161.133,61 lei, inclusiv penalități.

Legislația relevantă:

În conformitate cu art. art.2 al Acordului de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, Cerințe generale în scopul punerii în aplicare a prezentului acord, se consideră că următoarele produse sunt originare dintr-o parte: a) produsele obținute în întregime în una dintre părți, în sensul articolului 4.

Conform art.15 al Acordului, produsele originare dintr-o parte beneficiază, la importul în cealaltă parte, de dispozițiile prezentului acord la prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: (a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model este prezentat în anexa III la prezentul protocol".

Potrivit art.16 al Acordului, Autoritățile vamale care eliberează certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 iau toate măsurile necesare pentru a verifica statutul de produse originare al mărfurilor și îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat. Autoritățile vamale trebuie, deasemenea, să se asigure că formularele menționate la alineatul (2) sunt completate în mod corespunzător. În special, acestea verifică dacă spațiul rezervat descrierii produselor a fost completat, astfel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă."

Conform alin.(1) al art.2, Titlu II, Apendicele 1 al Convenției Regionale cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, la care Republica Moldova este parte „în scopul punerii în aplicare a acordului relevant, se consideră următoarele produse originare dintr-o parte contractantă atunci când sunt exportate către o altă parte contractantă: (a) produsele obținute integral în partea contractantă.

Conform alin.(1) al art.15, Titlu II al Convenției PEM, atunci când sunt importate în alte părți contractante, produsele originare din una din părțile contractante beneficiază de dispozițiile acordurilor relevante prin prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine:

a) un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1;

b) un certificat de circulație a mărfurilor EUR-MED; c) în cazurile menționate la art.21 alin.(1), o declarație (denumită în continuare „declarație de origine” sau „declarație de origine EUR-MED”) întocmită de exportator pe o factură, un bon de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză suficient de detaliat pentru a putea fi identificate.

În temeiul art.202^{2} alin.(1) și (5) Cod vamal, (1) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior şi constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformităţii documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane.

(5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.

În baza art.127^{11} alin.(1) Cod vamal, obligaţia vamală apare, atît la import cît şi la export, şi în următoarele cazuri:

a) cînd, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate;

b) cînd una ori mai multe condiţii ce reglementau plasarea mărfurilor sub o destinaţie vamală nu au fost respectate;

c) cînd stabilirea unui tratament tarifar favorabil, în funcţie de destinaţia sau utilizarea finală a mărfurilor, nu era justificată la data acordării liberului de vamă;

d) cînd lipseşte informaţia, documentele sau/şi persoana în gestiunea căreia au fost înregistrate importuri ce au beneficiat de un tratament tarifar favorabil;

e) cînd se emite sau se întocmeşte o dovadă de origine pentru mărfurile originare din Republica Moldova în sensul acordurilor de comerţ liber, la a căror producere au fost utilizate materiale neoriginare care nu au fost supuse taxelor vamale sau taxelor cu efect echivalent aplicabile, cu condiţia că astfel de cerinţe sînt prevăzute în aceste acorduri.

În temeiul art.202^{7} alin.(2) Cod vamal, organele vamale pot determina cuantumul obligaţiei vamale, precum şi decide asupra corectitudinii aplicării măsurilor de politică economică în baza informaţiilor de care dispun în următoarele cazuri:

a) lipsa sau ţinerea neconformă a contabilităţii;

b) persoana controlată nu prezintă integral sau prezintă parţial documentele luate la evidenţă şi rapoartele corespunzătoare, conform termenelor din art.2025 alin.(1);

c) documentele solicitate au fost prezentate, însă conţinutul sau starea acestora nu permite utilizarea lor;

d) persoana controlată nu poate fi găsită la sediul juridic sau la subdiviziunile sale;

e) obţinerea rezultatelor cercetării (expertizei) de laborator a mărfurilor, prelevate în cadrul controlului ulterior;

f) obţinerea documentelor solicitate în cadrul unei cereri de asistenţă administrativă internaţională.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele cauzei, Colegiul consideră că prima instanța corect a anulat operațiunea administrativă – procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.36.22/02-R din 04.04.2022 și actul administrativ individual defavorabil – decizia de regularizare nr.705 din 21.04.2022 și decizia adoptată în procedura prealabilă – nr.28/11-9524 din 23.06.2022.

Potrivit art. 30 alin. (2) Codul administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobîndite, decît în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Astfel, în această ordine de idei, la întocmirea declarațiilor vamale în privința mărfurilor importate de către SRL „Art-Granit”, autoritatea vamală a acceptat importul acestora acordându-le tratamentul tarifar preferențial (preferința 200), fără a invoca condiții în acest sens.

Potrivit art. 69 Codul administrativ, (1) Procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii.

(3) Iniţierea unei proceduri administrative din oficiu rămîne la discreţia autorităţii publice. În cazurile prevăzute de lege sau în baza unei decizii a autorităţii publice ierarhic superioare, iniţierea procedurii administrative din oficiu este obligatorie.

La acest capitol, întemeiat a statuat prima instanță că, autoritatea pârâtă contrar dispozițiilor menționate, nu a emis un act procesual de inițiere a procedurii administrative, pe foia de titlu a dosarului de reverificare se indică că data începerii este data de 21 martie 2022, data care figurează și în procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale din 4 aprilie 2022, în care se indică că controlul a fost efectuat în perioada: 21 martie 2022 – 1 aprilie 2022.

Potrivit art. 202^3 alin. (1) lit. g) din Codul vamal, în cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are obligaţia să emită decizie de regularizare în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariţia unei obligaţii vamale şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului.

La acest capitol corect a constatat instanța că autoritatea vamală nu a oferit explicații plauzibile, care ar explica cum și în baza cărui temei legal autoritatea vamală a pus la baza declanșării din oficiu a unei proceduri la 21 martie 2022, probele datate cu 29 iulie 2020 și, respectiv 6 aprilie 2021, corespunzător nu a demonstrat că a respectat termenul în interiorului căruia urma a fi realizată și finalizată a procedură administrativă, prevăzut de art. 60 alin.(1), (5) din Cod administrativ, care instituie un termen de 30 de zile, iar în cazuri excepționale – nu mai mult de 90 de zile.

Prin urmare, legislația vamală clar expune condiția potrivit căreia, pentru a acționa în vederea regularizării situației și anume, constatarea aplicării regimului vamal în baza

unor informații incomplete, respectiv, organul vamal urma să acționeze în termenii legali, or este inacceptabil ca o autoritate publică să dețină informații cu privire la neconformitatea declarațiilor vamale și să nu întreprindă măsuri.

La fel, instanța nu urmează să acorde eficiență alegațiilor apelantului, precum că autoritatea publică nu a avut obligația de a emite un act de inițiere al procedurii administrative în virtutea pct. 50 din Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000/2018, or aceste dispoziții nu exclud obligația stabilită la art. 69 din Codul administrativ.

Mai mult, în răspunsul din 29 iulie 2020 (f.d.20 verso), ANAF România s-a indicat că, certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. T 0016931 și declarațiile de origine pe facturile indicate, sunt autentice. În ceea ce privește originea bunurilor acoperite de certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 nr.T0016931 și declarațiile de origine pe facturile indicate, autoritatea vamală din România nu poate indica în răspunsul său dacă aceste produse îndeplinesc regulile de origine preferențială pan-euro-mediteraneene în sensul prevederilor Apendicelui I la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, întrucât exportatorul mărfurilor nu a prezentat toate documentele și informațiile necesare în susținerea originii declarate.

Din această perspectivă, întemeiat a stabilit instanța de fond la faptul că, autoritatea vamală din Republica Moldova, nu putea să impună reclamantei spre plată obligații vamale suplimentare, bazându-se doar pe faptul că autoritățile vamale din România nu pot prezenta informațiile solicitate.

Prin urmare, pentru a fi impuse obligații vamale suplimentare, post-factum și mai mult ca atât, aplicarea sancțiunilor pecuniare, autoritatea vamală nu putea să se bazeze doar pe presupuneri, ci urma să obțină probe certe, clare și solide, care demonstrează că reclamantul a încălcat regulile de importate a mărfii și a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial.

Mai mult, în cadrul procedurii administrative, reclamantul SRL „Art-Granit” a fost lipsit de posibilitatea de a administra probe în vederea susținerii poziției sale.

La caz, reclamantul SRL „Art-Granit” a respectat condițiile stabilite de legiuitor a prezentat certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 și probe care confirmă originea bunurilor acoperite de respectivele certificate.

În condițiile în care, în cazul organului vamal i-au apărut suspiciuni asupra corectitudinii declarării mărfurilor, acesta a avut obligația legală să probeze în mod clar și cert temeiul pentru care sunt impuse spre plată obligații vamale suplimentare și nu să-și bazeze concluzia doar pe presupuneri în condițiile în care, la momentul vămuirii a acceptat fără rezerve declarațiile vamale și a acordat reclamantului liberul de vamă. Astfel, în cazul inițierii procedurii de reverificare al declarației vamale autoritatea urmează să justifice și să probeze cu maximă diligență acest fapt, în scopul de a preveni riscul încălcării principiului securității raporturilor juridice.

În acest sens, legea prevede că, rectificarea declarațiilor vamale este permisă doar în situația în care, în cadrul controlului se constatată că importatorul a furnizat informații

sau nu a furnizat informații depline la depunerea declarației, ceea ce nu poate fi stabilit în speță.

Corespunzător, deși prevederile legii stabilesc că acțiunile de regularizare întreprinse de Serviciul Vamal urmează să aibă loc în situația în care dispozițiile ce reglementează regimul vamal au fost aplicate eronat, la caz, reclamantului SRL „Art-Granit" nu i-a fost imputat faptul că acesta a prezenta informații eronate, iar la întocmirea declarațiilor vamale, Serviciul Vamal urma să verifice corectitudinea acestora și să nu le accepte în condițiile în care a stabilit deficiențe.

Potrivit art. 179 alin. (2) Codul vamal, organul vamal este în drept să ceară informaţii suplimentare pentru a verifica datele din declaraţia vamală sau din alte documente prezentate.

Totodată, la momentul vămuirii mărfurilor Serviciul Vamal nu a solicitat SRL „Art-Granit" acte sau informații suplimentare, referitor la poziția tarifară, a acceptat actele prezentate de intimat și a acordat liberul de vamă, ori deși există posibilitatea legală de a solicita furnizarea informațiilor suplimentare, organul vamal nu a acționat în acest sens.

Potrivit art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sînt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Astfel, decizia de regularizare ale organului vamal contravine principiului securității raporturilor juridice, încalcă protecția încrederii legitime, nefiind totodată niște măsuri proporționale, or, la caz, fiind acceptată necondiționat declarațiile vamale de către organul vamal, iar organul vamal a eșuat să demonstreze justificarea controlului ulterior.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către Serviciul Vamal şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Serviciul Vamal, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 noiembrie 2024.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei